

ангелз-а имз рече: защо мислите, да е живый междѣ мъртви-тѣ? Защото той като Богз възкресна!“

Тока двоако остишаніе, ангелско и челоѣческо, направл са на еднѣ пѣснь: „благословенз си Господи, надчи ма на твои-тѣ уредбы,“ конѣ-то пѣснь пѣе църкова-та тѣжно и надз мъртѣаго Христа, и надз сѣкиго мъртѣецз-а, защото са надѣва че ще възкръсне; а подирз това сички-тѣ вѣрни са викатъ за да са поклонѣтъ сзсз Серафимы-тѣ, кои-то пѣѣтъ отцѣ, сынѣ и сватомѣ дѣхѣ.

Тогава са четѣтъ три Антифона на светаго Іоанна Дамаскина, кой то както Давидз, спѣ, какз мѣ възлетаѣаше дѣша-та кзмз Бога, а найголѣма умилность има вз Антифонз-а, кой-то са пѣе на празници-тѣ: „отз моѣ-тѣ младость много страсти ма борѣтъ, но ты самз си ма заварди и спаси, спасе мой. — Бы, кои-то мразите Сіона, ще са посрамите отз господа, защото ще изсзхнете както треѣа-та. — Отз светаго дѣха сѣка дѣша е жива, и сзсз чистотѣ-тѣ са вззвисочаѣа, троическо-то единство ѣ просѣтаѣа вз светѣ тѣ тайнѣ.“

А като са прочете еѣангеліе-то, н са тѣри да мѣ са поклѣнаѣа народз-а и да го цѣлѣѣа, тогава пѣѣвцы-тѣ като да са видѣли възкресеніе то сзсз очи-тѣ си пѣѣтъ: „като видѣхми христово-то воскресеніе, да са поклѣнимз сватомѣ Господѣ Іисусѣ; защото ты си Богз нашз, освѣтз тебе дрѣгигѣ не знаемз; ето дойде чрезз крѣста радость на сичкѣй-а свѣтз; — владика-та, като претѣрпѣ раснѣѣѣаніе, надѣѣи смърть-тѣ чрезз смърть-тѣ;“ подирз това